

Nika Boon, Skrzydła

Muszę wciąż przed siebie gnać
W moich włosach śpiewa wiatr
Głaszcząc lekko słońca blask
Rozświetlając wokół świat

Muszę wciąż przed siebie gnać
rozprostować skrzydła tak
By ich nie poszarpał wiatr
Aby w górze ciągle trwać

Jestem wędrowcem, który zgubił szlak
Chciałam się zapytać, ale słów mi brak
Pędzić tak przed siebie
Gonić aż horyzont się odsłoni
Wtedy odbić się od ziemi
W górę tak!

Muszę wciąż przed siebie gnać
rozprostować skrzydła tak
By ich nie poszarpał wiatr
Aby w górze ciągle trwać

Szybować nad chmurami
Jakby nigdy nic
I patrzeć z góry jak spełniają nam się sny
By stopy nie dotknęły ziemi
By na zawsze świat się zminił
By już nigdy nie pozwolić aby spaść

Muszę wciąż przed siebie gnać
rozprostować skrzydła tak
By ich nie poszarpał wiatr
Aby w górze ciągle trwać

Po wodzie
Po lodzie
Na ziemi
W przestworzach
Po drogach
Po torach
Pustyni
Na morzach
Przed siebie
Na wprost
Przed siebie
Na czas
Po życia blask

Muszę wciąż przed siebie gnać
W moich włosach śpiewa wiatr
Głaszcząc lekko słońca blask
Rozświetlając wokół świat